

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 9C/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219200526
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8219200526.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: F.. M.. S. J., J.. XX.XX.XXXX, G. E. XX, XXX XX G., proti žalovanému: JUDr. Matúš Hríb, advokát so sídlom Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, IČO: 42 246 237, zastúpeného advokátkou: JUDr. Lucia Hríbová, so sídlom Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, IČO: 52 416 157, o zaplatenie 200,- Eur, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi 100% nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 08.03.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 200,- Eur s 3% úrokom z omeškania z tejto sumy počnúc od 01.12.2017 do zaplatenia.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že po tom ako bol odmietnutý ako klient advokátom kanceláriou JUDr. Savčáka a advokátskou kanceláriou JUDr. Cahajla, splnomocnil na svoje zastupovanie 09.01.2017 žalovaného, aby ho (rozumej žalobcu) zastupoval v dovolacom konaní v dedičskej veci po zomrelom Jozefovi Novákovi st., zomrelom 13.09.1992, vedenej Okresným súdom Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1 D 308/2000. Žalobca však ešte pred týmto splnomocnením žalovaného na svoje zastupovanie, už 05.01.2017 prvýkrát rokoval so žalovaným a predložil mu písomnosti k dovolaciemu konaniu. Po splnomocnení žalovaného na svoje zastupovanie dňa 09.01.2017 žalobca uhradil na základe žalovaným vystavenej cit.: „... chybné faktúry č. 2017007 z 09.01.2017“ žalovanému sumu 200,- Eur za právne služby a to z dôvodu, že podľa žalobcu advokátska kancelária žalovaného trvala na tejto úhrade s tým, že v prípade nezaplatenia tejto sumy by sa advokátska kancelária žalovaného vecou nezaoberala. V uvedenej súvislosti žalobca v žalobe uviedol, že cit.: „... chyba vo faktúre bola zavinená iba advokátskou kanceláriou, ktorá ani dňa 09.01.2017 stále nevedela aspoň to, aké je meno ich klienta. Keďže som nevedel dňa 09.01.2017, že ide o AK, ktorá je platcom DPH, k úhrade 40,- Eur dňa 09.01.2017 nedošlo.“ Následne žalobca 18.01.2017 zaslal advokátskej kancelárii žalovaného aj uznesenie Okresného súdu Bardejov sp. zn. D 872/92, Dnot 308/93 zo dňa 04.12.1996 a súčasne v sprievodnom liste, ktorý bol prílohou tohto uznesenia žalobca upozornil žalovaného, že vo faktúre č. 2017007 z 09.01.2017 bol žalobca označený chybným krstným menom ako „Jozef“ s tým, že jeho krstné meno je „Milan“ a žalovaného požiadal, aby do najbližšieho stretnutia zjednal nápravu s tým, že žalobca cit.: „... na chybné faktúry neprevádza úhrady.“ Žalobcovi bola 25.01.2017 doručená zásielka v ktorej bol právny rozbor z 23.01.2017, vypracovaný žalovaným advokátom vo veci dovolania, ktorý právny rozbor žalobca označil ako cit.: „... ťažko nemocným...“, s týmto právnym rozborom žalobca nesúhlasil s poukazom na to, že v dedičskom konaní platí stále uznesenie Okresného súdu Bardejov sp. zn. D 872/92 zo 04.12.1996. Žalobca trval na svojom stanovisku, že v dedičskej veci vedenej Okresným súdom Stará Ľubovňa pod

sp. zn. 1 D 308/2000 je nutné podať dovolanie a bezo zmien trval na svojom stanovisku zo 04.02.2017. Následne 28.04.2017 žalovaný advokát odstúpil od so žalobcom uzatvorenej zmluvy o poskytovaní právnych služieb žalobcovi a vypovedal plnomocenstvo udelené mu žalobcom. Žalobca toto odstúpenie žalovaného považoval za svojvoľné a tento svoj nesúhlas s postupom žalovaného advokáta, žalobca vyjadril v oznámení z 05.05.2017 adresovanom žalovanému, v ktorom odstúpenie žalovaného od zmluvy o poskytovaní právnej pomoci označil za cit.: „...ťažko nemocné, že bez potrebného liečenia nie je možné chorobu od advokácie odstrániť...“. Žalobca uviedol, že do doby podania žaloby nemá žiadny dôkaz, resp. informáciu od žalovaného o tom, že by si on (rozumej žalobca) neplnil svoje povinnosti a tiež podotkol, že advokátska kancelária žalovaného napriek tomu, že o to požiadal ústne a aj písomne ešte 05.05.2017, do podania žaloby neopravila chybu vo faktúre v označení jeho krstného mena a preto žalobca už 05.05.2017 „odporučil“ žalovanému, aby si riadne plnil svoje povinnosti a zastupoval ho alebo aby žalobcovi vrátil prevedenú úhradu vo výške 200,- Eur, avšak podľa žalobcu do podania žaloby tak žalovaný neučinil. Následne dňa 06.07.2017 bol žalobcovi doručený od žalovaného tzv. odovzdávací protokol, ktorým mu žalovaný vrátil doklady poskytnuté mu žalobcom s tým, že v obálke bola aj faktúra č. 2017007 z 09.01.2017, ktorá podľa žalobcu mala už vykonanú opravu chyby v písaní v jeho krstom mene, ale cit.: „... trpela stále nedostatkom správne uvedených viacerých dátumov zo dňa jej skutočného vyhotovenia“, keďže podľa žalobcu je viac ako isté, že 09.01.2017 takáto (správna) faktúra nebola žalovaným vystavená. Z uvedených dôvodov sa proti tomu žalobca ohradil listom adresovaným žalovanému 31.10.2017. Podľa žalobcu do dňa podania žaloby nevie, z akého dôvodu medzi ním ako klientom a žalovaným ako advokátom došlo cit.: „... k narušeniu nevyhnutnej dôvery...“, pričom žalobca vyjadril presvedčenie, že žalovaný ho nezastupoval, preto, že cit.: „... je na strane nielen mesta, ale aj Mesta Bardejov - teda nie na strane klienta!“. O preskúmanie postupu žalovaného advokáta sa žalobca obrátil listom z 05.12.2017 na Slovenskú advokátsku komoru, v ktorom tiež žiadal, aby mu bola vrátená suma 200,- Eur. Dňa 09.05.2018 advokátska kancelária žalovaného zaslala v prílohe svojho listu žalobcovi uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5 C 216/2008-273 z 25.04.2018, ďalej vyjadrenie Mesta Bardejov č. 5389/2013 z 18.12.2013 a výzvu Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 03.05.2018, pričom v súvislosti s tým žalobca uviedol, že sa „... zapodieval aj tirádami VSÚ z tohto súdu SR...“ s tým, cit.: „... že OS Stará Ľubovňa vôbec za AK JUDr. M. Hriba nezaostáva.“ Dňa 10.09.2018 bola žalovanému doručená odpoveď Slovenskej advokátskej komory zn. 446/3592/2017 zo 06.09.2018, s obsahom ktorého žalobca vyjadruje nesúhlas, pričom tiež podotkol, že doposiaľ mu nebolo doručené vyjadrenie žalovaného zaslané advokátskej komore v tejto veci a preto žiada, aby v konaní tieto vyjadrenia žalovaný doložil. Žalobca nesúhlasí so závermi Slovenskej advokátskej komory, ktorá konštatovala, že žalobca súhlasil s navrhnutým postupom na spracovanie právneho rozboru veci pričom z dôvodu, že s týmto právnym rozborom žalovaného vyjadril žalobca polemiku, preto podľa vyjadrenia žalovaného nebolo iným východiskom ako spoluprácu medzi nimi ukončiť. Takéto vyjadrenie považuje žalobca za bohapusté klamstvo a trvá na tom, že advokát nevykonával ním požadovaný postup a teda nespracoval a nepodal dovolanie, ktorého podanie žalobca požadoval s tým, že podľa žalobcu sa žalovaný uchýlil iba k tomu, aby žalobca financoval jeho pochybné postupy, ktoré vôbec nemohli mať za dôsledok cit.: „...likvidáciu nehorázností obsiahnutých v právnych hnojoch produkovaných z Okresného súdu v Starej Ľubovni, aj z Krajského súdu v Prešove“, pričom konštatoval, že ak žalovaný nemá vedomosť, že jediný možný postup je skrz podania dovolania Najvyššiemu súdu SR, tak tieto postoje advokácie považuje za zvrátené. Z uvedených dôvodov teda žalobca považuje záver Slovenskej advokátskej komory cit.: „... že s navrhnutým postupom na spracovanie právneho rozboru ako prvotného úkonu ste súhlasili“, za nepravdu a preto žalobca žiada, aby mu žalovaný vrátil sumu 200,- Eur s 3 %-ným úrokom z omeškania od 01.12.2017 do zaplatenia. Žalobca uviedol, že žalovaný si nafotil do svojho mobilu právoplatný rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co 284/05 z 23.02.2006, ktorý preskúmal a telefonicky mal žalobcu informovať o tom, že rozsudok je v poriadku, čo má podľa žalobcu svedčiť a má byť dôkazom o elementárnej lumpárni pri pokuse o vyvlastnení parciel mapa č. 4358 a 4359 v k.ú. Bardejov v roku 1961. Na záver žalobca uviedol, že vo veci dovolania v uvedenej dedičskej veci mu bola napokon poskytnutá právna pomoc v Centre právnej pomoci vo Svidníku, pričom s advokátom ustanoveným Centrom už podpísal dohodu o poskytnutí právnej pomoci.

3. Prílohou žaloby bola faktúra č. 2017007 z 09.01.2017; potvrdenie o úhrade faktúry č. 2017007; list žalobcu adresovaný žalovanému z 31.10.2017; list žalobcu adresovaný žalovanému z 18.12.2018; novinový článok s príhovorom primátora Mesta Bardejov k obyvateľom.

4. Z dôvodu nedoplnenia a neodstránenia nedostatkov podania žalobcu v okresnom súde určenej 15 dňovej lehote, okresný súd uznesením č. k. 9 C 7/2019-17 z 29.04.2019 podanie žalobcu odmietol.

Pričom v interakcii na toto rozhodnutie okresného súdu, žalobca podaním doručeným okresnému súdu 02.05.2019 doplnil svoje pôvodné podanie doručené okresnému súdu 08.03.2019 s tým, že úvodom svojho listu ospravedlnil svoje zmeškanie 15 dňovej lehoty na odstránenie nedostatkov svojho prvotného podania, ktoré odôvodnil tým, že sa musel venovať cit.: „... inému súdnemu konaniu, ktoré je vedené na Okresnom súde v Bardejove.“ Ďalej v súvislosti s vecným obsahom svojho pôvodného podania žalobca objasnil, že sa domáha svojho nároku voči žalovanému z dôvodu, že v právnom rozbere žalovaného z 23.01.2017, ktorý bol obsiahnutý na piatich stranách, boli uvedené skutočnosti, ktoré by nevedli k zjednaniu nápravy v dedičskej veci, pretože tá by mohla byť zjednaná len podaním dovolania, ktoré ale žalovaný nepodal aj napriek tomu, že žalobca ho k tomu splnomocnil. Žalobca uviedol výhradu, že žalovaný nerešpektoval jeho pripomienky k jeho právnomu rozboru z 23.01.2017, ktoré pripomienky žalobca uviedol v liste zo 04.02.2017, ktorý žalobca pripojil ako prílohu tohto svojho dopĺňacieho podania. Žalobca tiež uviedol, že neakceptuje žalovaným vypovedanú jemu udelenú plnú moc na jeho zastupovanie, pričom vyslovil domnienku, že týmto postupom žalovaného v podstate žalovaný mal vyjadriť, že nebude konať proti Mestu Bardejov. Taktiež žalobca podotkol, že žalovaný stále nevybavil jeho „reklamáciu“ ohľadom nedostatkov v odovzdávacom protokole zo dňa 29.06.2017 s tým, že žalobca tiež poukázal, že sa nebude vyjadrovať k záverom Slovenskej advokátskej komory, ktorá prešetrovala postup žalovaného advokáta a to až do tej doby, kým žalovaný mu cestou súdov nedoručí svoje listy, ktoré zaslal Slovenskej advokátskej komore v súvislosti s vybavovaním podnetu žalobcu a to konkrétne listy zo 16.02.2018 a z 19.02.2018. Napokon žalobca naformuloval žalobný petít a to tak, že sa domáha rozhodnutie, že cit.: „... žalovaný je povinný vrátiť sumu 200,- Eur s 3-% úrokom z omeškania odo dňa 01. decembra 2017 do zaplatenia, ako aj trovy mimosúdneho konania vo výške X,- Eur a trovy súdneho konania vo výške Y,- Eur a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku súdu“. Súčasne žalobca uviedol, že hodnoty „X“ a „Y“ v návrhu výroku nie je možné upraviť, pretože sumu 40,- Eur, ktorú ešte má dlhovať podľa vystavenej faktúry žalovanému neuhradí do tej doby, pokiaľ mu táto faktúra nebude žalovaným zaslaná opravená.

5. Podaním doručeným okresnému súdu 15.05.2019 žalobca opätovne doplnil svoj pôvodný návrh tým, že uviedol, že dôvodom, pre ktorý sa domáha vrátenia mu sumy od žalovaného je svojvoľné odstúpenie žalovaného od zmluvy o poskytnutí právnych služieb a výpoveď plnomocenstva z 09.01.2017.

6. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním doručeným okresnému súdu 04.09.2019 s tým, že nárok uplatnený žalobou neuznáva v celom rozsahu, pretože právne služby poskytol tak ako sa bol dohodol so žalobcom, pričom uviedol, že ak sa vec nachádza v štádiu dovolacieho konania, je pochopiteľné, že ako advokát sa pred prevzatím veci potrebuje s vecou oboznámiť a posúdiť, či je dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok potrebné. Preto sa takto aj dohodol so žalobcom, že najsamprv teda vyhodnotí situáciu, či je dovolanie potrebné. Keďže však mal za to, že sú aj účinnejšie prostriedky k dosiahnutiu cieľa sledovaného žalobcom, vyslovil svoje právne názory podľa svojho najlepšieho presvedčenia s tým, že pred poskytnutím právnej služby spísal so žalobcom dohodu, kde je jasne uvedený rozsah právnych služieb, za ktoré bude žalobca platiť, pričom fakturácia mala byť vystavená v súlade s touto dohodou s tým, že žalobca žalovanému dlží ešte 40,- Eur, ktorú z vyfakturovanej sumy žalobca ešte nezaplatil, avšak jej zaplatenie mal žalobca prisľúbiť v korešpondencii, no doposiaľ túto sumu žalovanému neuhradil. Prílohou vyjadrenia žalovaného boli: tzv. záznam o rokovaní s klientom zo 04.01.2017, faktúra č. 2017007 z 09.01.2017.

7. Žalobca zaujal stanovisko k vyjadreniu žalovaného v podaní doručenom okresnému súdu 14.10.2019, v ktorom v prvom rade poukázal na chyby v písaní ohľadom označenia jeho titulu s tým, že „architekt“ sa píše s malým „a“, následne k vyjadreniu žalovaného uviedol, že odmieta jeho vyjadrenia, že by bol poskytol žalobcovi právne služby v súlade s ich dohodou, pretože žalobca uviedol, že v plnomocenstve z 09.01.2017 advokáta splnomocnil iba na to, aby ho zastupoval v dovolacom konaní, na nič iné ho nesplnomocnil, taktiež uviedol, že je nepravdivé tvrdenie žalovaného, že pri ich dohode mal byť prítomný koncipient JUDr. Halža, pretože koncipientom u žalovaného je iba JUDr. Halža. K žalovaným predloženému záznamu o rokovaní s klientom žalobca uviedol, že je značne nečitateľné, doteraz s ním žalobca nedisponoval s tým, že 04.01.2017 žalobca jednal iba s koncipientom, Mgr. Halžom a vlastný obsah tohto zápisu zo 04.01.2017 neopatrilo svojim podpisom. K obsahu tohto záznamu žalobca uviedol, že podanie ústavnej sťažnosti by asi nebolo vhodné, ak predtým neprebehlo dovolacie konanie. Taktiež vyslovil podozrenie, že časti textu tohto záznamu boli dodatočne dopísané, o čom má svedčiť rôzna hrúbka písma v tomto zázname s tým, že podľa žalobcu s ním žalovaný v zázname uvedené dojednania neučinil a to ani 09.01.2017 a ani „09.01.2016“, ktorý dátum je uvedený na tomto zázname o rokovaní

klienta, pričom keďže „09.01.2016“ žalobca ani nemal vedomosť o existencii advokátskej kancelárie žalovaného, takže v tom čase ani nemohol s ním jednáť s tým, že žalobca podotkol, že vzhľadom na to, že neexistuje žiadny podpis jeho ako klienta z týchto dní, je na mieste, aby tento dôkaz bol považovaný iba za zdrap papiera s tým, že žalobca by ho nikdy nepodpisal, pričom spresnil, že jeho podpis zo dňa 04.01.2017 sa týka iba rozsahu prevzatých dokumentov advokátom resp. jeho koncipientom a preto odmieta akékoľvek manipulácie žalovaného advokáta v jeho snahe zmeniť znenie ostatného cit.: „... hrubou čiarou ručne písaného textu...“ v zázname o rokovaní s klientom.

8. K replike žalobcu zaujal svoje stanovisko prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žalovaný v podaní doručenom okresnému súdu 11.11.2019 s tým, že uviedol, že k celkovej ofenzívnej koncepcii podania žalobcu žalovaný považuje za zbytočné sa vyjadrovať, pričom k meritu veci uviedol, že je pravdou, že prvotne so žalobcom rokoval iba koncipient Mgr. Halža, keďže v čase príchodu žalobcu do kancelárie bol žalovaný advokát na odchode, pričom koncipient spísal záznam o rokovaní s klientom v potrebnom rozsahu, avšak keďže o prevzatí/neprevzatí zastupovania rozhoduje vždy len advokát, preto došlo k pokračovaniu vyplnenia tohto záznamu až v dohodnutý deň pri opakovanom stretnutí so žalobcom. Žalovaný zdôrazňuje, že nič v tomto zázname nebolo dopísané, ani prepísané bez vedomia žalobcu a preto vyjadril nad stanoviskom žalobcu poľutovanie s tým, že korešpondencia medzi žalobcom a žalovaným svedčí o tom, že o výške odmeny žalobca jednoznačne vedel, najskôr sa mu nepáčil omyl v označení jeho krstného mena vo faktúre, no v skutočnosti sa iba chcel vyhnúť úhrade ceny za právne služby. Vzhľadom na to, že podľa žalovaného žalobca uvádza nepravdy, žalovaný navrhol vypočít svojho bývalého zamestnanca Mgr. Halžu k okolnostiam prevzatia veci, hlavne vo vzťahu k záznamu a postupu kancelárie žalovaného pri vybavovaní záležitosti žalobcu s tým, že zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní. V súvislosti s podkladmi k zastupovaniu, ktoré boli žalovanému žalobcom poskytnuté, žalovaný uviedol, že žalobcu aj pozval, aby si tieto prevzal osobne a zo sekretariátu žalovaného bolo žalobcovi zaslané všetko, o čo žiadal. K vyjadreniu žalovaného boli priložené: odovzdávací protokol z 29.06.2017; podací lístok o podaní odovzdávacieho protokolu na poštovú prepravu dňa 04.07.2017; list od Slovenskej advokátskej komory č. 446/3592/2017 zo 06.09.2018 adresovaný žalobcovi vo veci vybavenia jeho sťažnosti proti žalovanému; list žalovaného z 23.01.2017 označený ako cit.: „Právny rozbor ohľadne posúdenia možnosti úspechu dovolania v dedičskom konaní proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 4CoD/3/2015 a 4CoD/3/2016-447 zo dňa 06.09.2016“; podací lístok o podaní právneho rozboru na poštovú prepravu dňa 24.01.2017; odstúpenie z 28.04.2017 od zmluvy o poskytovaní právnych služieb z 09.01.2017 a podací lístok o podaní tohto listu na poštovú prepravu dňa 28.04.2017.

9. Podaním doručeným okresnému súdu 24.02.2020 žalovaný v zastúpení svojou právnou zástupkyňou, vzniesol voči žalobcom uplatnenému nároku námietku premlčania s tým, že keďže sa žalobca domáha zaplata 200,- Eur z dôvodu, že mu nebola poskytnutá ním požadovaná právna služba, má žalovaný za to, že žalobca sa tak domáha vydania mu bezdôvodného obohatenia, ako plnenia bez právneho titulu a preto sa podľa žalovaného na daný prípad má aplikovať subjektívna dvoj ročná premlčacia lehota, ktorá plynie odo dňa kedy sa žalobca (t.j. oprávnený z bezdôvodného obohatenia) dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a že žalovaný sa na jeho úkor mal bezdôvodne obohatiť. Vzhľadom na to, že predmetnú platbu v sume 200,- Eur, ktorej vrátenia sa žalobca domáha, žalobca zaplatil 09.01.2017, tak premlčacia lehota podľa žalovaného uplynula 09.01.2019 a preto podľa žalovaného žalobcom uplatnený nárok mu nemôže byť z dôvodu jeho premlčania priznaný.

10. V podaní doručenom okresnému súdu 16.03.2020 žalobca v reakcii na posledné vyjadrenie žalovaného uviedol, že toto vyjadrenie žalovaného považuje za cit. „... ťažko nemocné...“, pričom súčasne v súvislosti so žalovaným zvolenou právnou zástupkyňou podotkol, že pre krátkosť času nemá k tomu čo uviesť, aj keď ide o cit. «...spolok najskôr „rodinného typu“». V reakcii na vyjadrenie žalovaného, že „... žalobca sa v podstate domáha svojho nároku z dôvodu, že žalovaným jemu (rozumej žalobcovi) vyúčtovanú službu od počiatku nechcel...“, žalobca toto tvrdenie žalovaného označil za nepravdu, pretože on (rozumej žalobca) práveže od žalovaného právnou službu chcel, avšak nie v podobe právneho rozboru veci, ktorý rozbor žalobca považuje za zbytočný, ale v podobe podania dovolania, na podanie ktorého bolo vyžadované právne zastúpenie a žalobca ho nemohol urobiť sám, preto podľa žalobcu cit. „...ide o prípad, keď advokácia sa nemohla vyhnúť plneniu tak, či tak...“, pričom na podanie tohto dovolania žalobca žalovaného splnomocnil a tejto právnej služby sa domáhal aj potom, čo žalovaný od dohody o udelení plnej moci odstúpil, podľa žalobcu bezdôvodne. V súvislosti so žalovaným vznesenou námietkou premlčania žalovaného nároku, žalobca podotkol, že táto je nesprávna, pretože

dvojiročná premlčacia lehota mohla začať plynúť najskôr až 04.05.2017, kedy bolo žalobcovi doručené oznámenie žalovaného o jeho odstúpení od zmluvy o poskytovaní právnych služieb a teda táto lehota mohla uplynúť až 05/2019, teda až po podaní žaloby, ktorá bola podaná v 03/2019. Žalobca tiež uviedol, že nespochybňuje to, že podpísal záznam o rokovaní s klientom vyhotovený v kancelárii žalovaného 05.01.2017, avšak ten podpísal iba v jeho znení uvedenom na prvej strane a na druhej strane pokiaľ ide o zoznam žalovanému odovzdaných podkladov, tento záznam však žalobca nepodpísal „09.01.2016“ a ani 09.01.2017 v znení doplnenom iným písmom. Pokiaľ ide o vrátenie žalobcovi ním žalovanému poskytnutých dokladov, žalobca namieta, že mu nebola stále žalovaným dodaná opravená faktúra a ani listy, ktorým žalovaný podal svoje vyjadrenia Slovenskej advokátskej komore.

11. Na pojednávaní 02.06.2020 žalobca uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu tak ako bola podaná s tým, že žalovaného oslovil 05.01.2017, aby ho zastupoval v dovolacom konaní, avšak v medziobdobí medzi 05.01.2017 a 09.01.2017 (nie r. 2016) si žalovaný zisťoval o žalobcovi informácie na Mestskom úrade, o rozsahu a charaktere, ktorých žalobca nemá vedomosť, a na základe toho podľa žalobcu žalovaný advokát zmenil svoj postoj a prestal byť ochotný zastupovať ho v dovolacom konaní. Žalobca chcel, aby bolo podané dovolanie v dedičskej veci, ktorá prebieha od roku 1993 a v roku 2000 bola postúpená na Okresný súd v Starej Ľubovni a doposiaľ nie je ukončené a v ktorom dedičskom konaní sa jedná o dodatočné prejednanie pozemkov po otcovi žalobcu, ktoré ku dňu smrti otca žalobcu boli v jeho vlastníctve, avšak nedopatrením došlo k zámene mien a podielov otca žalobcu a brata žalobcu, keďže obidvaja mali krstné meno Jozef. Žalobca nepopiera, že podpísal záznam o rokovaní s klientom v advokátskej kancelárii žalovaného dňa 05.01.2017, avšak iba v rozsahu tohto záznamu, ktorý je napísaný „tenším písmom“. Obsah záznamu, ktorý bol dopísaný do tohto záznamu 09.01.2017 (nie 09.01.2016) priamo žalovaným advokátom, žalobca rozporuje a popiera, žeby ho bol podpísal. Žalovaný podal žalobcovi právny rozbor, ktorého odborné a erudované spracovanie žalobca nepopiera, avšak nemohol sa ním riadiť, pretože v tomto rozbere žalovaný odporúčal žalobcu na podanie novej žaloby, konanie o ktorej by trvalo dlhý čas, pričom žalovaný sa neriadil inštrukciami v uznesení Okresného súdu Bardejov zo 04.12.1996, ktorým mal Okresný súd Bardejov určiť postup, ako v predmetnej dedičskej veci žalobcu postupovať. Žalobca si sám spracoval dovolanie 16.11.2016 a toto aj zaslal Okresnému súdu Stará Ľubovňa. Žalobca nemohol akceptovať odporúčania dané mu žalovaným v právnom rozbere, s ktorého závermi žalobca nesúhlasí. Podľa žalobcu prvé rokovanie u žalovaného 05.01.2017, ktoré rokovanie sa uskutočnilo s Mgr. Halžom, trvalo iba 15 minút a druhé stretnutie 09.01.2017 (nie v roku 2016) so žalovaným trvalo cca 25 minút a potom žalobca komunikoval už len s Mgr. Halžom. Na dopyt súdu uviedol, že áno, má za to, že by mal rešpektovať odporúčanie advokáta, avšak trvá na tom, že v danej veci muselo byť podané dovolanie a v predmetnej dedičskej veci môže zaujať stanovisko len dovolací Najvyšší súd SR a nie súd v inom konaní, tak ako mu to odporúčal žalovaný advokát. Pri návšteve kancelárie žalovaného bol upozornený, že ak nezaplatí preddavok, advokát sa jeho vecou nebude zaoberať. Uviedol, že prvé rokovanie s koncipientom žalovaného, na ktorom mu odovzdal 20 formátov listinných dôkazov netrvalo iba hodinu a pol, ale až dve hodiny, pričom však on je ochotný zaplatiť iba 15 minút konzultácií. Nebol upozornený, že bude vyhotovený rozbor veci s cieľom nepodať dovolanie.

12. Na pojednávaní 02.06.2020 právna zástupkyňa žalovaného podotkla, že aj vzhľadom na to, že aj sám žalobca opakovane zdôraznil, že dedičská vec, v súvislosti s ktorou sa na žalovaného obrátil, je právne zložitá, je len samozrejme, že žalovaný sa pri prevzatí tejto veci musel s vecou oboznámiť, pričom prevzatie veci a príprava, ako aj rokovanie s klientom sa považuje za samostatný úkon právnej pomoci, ktorý má advokát právo v súlade so zákonom si vyúčtovať. Žalobca nepoprel, že so žalovaným mal dve stretnutia a to 05.01.2017 a 09.01.2017 s tým, že podotkla, že koncipient je osobou poverenou advokátom, takže aj čas, ktorý klient strávi rozhovorom s koncipientom je v podstate časom, ktorý si advokát má právo vyúčtovať, pretože koncipient koná v mene a z poverenia advokáta. Bez ohľadu na to, že žalobca rozporuje časy trvania týchto stretnutí so žalovaným, v konečnom dôsledku sa tieto stretnutia uskutočnili, pričom žalovaný odmieta, že by bol do záznamu o rokovaní s klientom dopísal niečo bez toho, aby mal o tom klient vedomosť, pričom dôkazom o tom, že tento záznam sa spisuje súbežne s tým, ako advokát rokuje s klientom, je aj to, že v tom dôsledku to bola asi nepozornosť, kvôli ktorej došlo k preklepu v dátume druhého stretnutia. Dovolanie môže byť podané len zo zákonných dôvodov, preto aj pri požiadavke klienta, že chce podať dovolanie, nestačí aby toto dovolanie si spísal sám klient, ale vzhľadom na náročnosť dovolania musí aj samotné dovolanie byť spísané advokátom a v tomto smere teda nestačí, aby advokát prijal od klienta iba plnomocenstvo na zastupovanie v dovolacom konaní, ktoré dovolanie by si sám klient spracoval. Advokát dáva na dovolanie svoje meno a teda za

neho zodpovedá, preto je len prirodzené, že sa s vecou musí oboznámiť. Taktiež tomu bolo aj v tomto prípade, kedy v zázname o rokovaní s klientom je uvedené, že až po spracovaní právneho rozboru v súlade s uznesením z 08.12.2016 sa advokát rozhodne, ako bude ďalej postupovať. V danom prípade si žalovaný advokát riadne a v súlade so zákonom vyúčtoval tri úkony právnej pomoci a to prevzatie, príprava a prvé rokovanie s klientom, ďalej druhé stretnutie s klientom a spracovanie právneho rozboru. Advokát „predáva“ nielen svoje písomne vyhotovené stanoviská, ale predáva aj svoj čas, za stratu ktorého v súvislosti so štúdiom veci má právo taktiež vyúčtovať si náklady, pričom spôsob úhrady týchto nákladov je vecou dohody s klientom, tak ako tomu bolo aj v tomto prípade. Žalovaný popiera, že by si čokoľvek zisťoval postranne o žalobcovi a na základe toho by sa rozhodoval, či ho bude zastupovať. Takto by žalovaný nikdy nepostupoval, pretože je to v rozpore s etikou a nikdy by takto neohrozil svoju povesť. Strata dôvery, kvôli ktorej žalovaný odstúpil od zmluvy o poskytnutí právnych služieb, uzavretej so žalobcom, je pojem subjektívny a potom ako žalobca neakceptoval odborné odporúčania žalovaného, mal žalovaný dôvodne za to, že dôvera medzi ním a žalobcom ako klientom bola narušená, čo je zákonný dôvod na odstúpenie od spolupráce s klientom. Pričom v tomto prípade mal žalovaný aj ďalší dôvod na toto odstúpenie, a to nevyplatenie celej vyfakturovanej čiastky žalobcom za prevzatie veci. Žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou pri zastupovaní žalobcu a preto má plný nárok na zaplatenie ním poskytnutých služieb. Okrem toho ak má žalobca za to, že zaplatil za niečo, čo od počiatku nechcel, t.j. že už od počiatku, od 09.01.2017 vedel, že platí za podanie dovolania, žalovaný má za to, že v tomto prípade sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo premlčané v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote, čo je taktiež dôvod na zamietnutie žaloby. Na preukázanie priebehu rokovania so žalobcom navrhla vypočuť ako svedka bývalého koncipienta žalovaného Mgr. Halžu.

13. Svedok Mgr. Stanislav Halža na pojednávaní 02.06.2020 uviedol, že v kancelárii žalovaného pracoval ako advokátsky koncipient a pokiaľ ide o žalobcu, pamätá si na jeho prípad aj z toho dôvodu, že svoje podania spisoval na stroji a používal v nich invektíva. Pamätá si, že prvýkrát so žalobcom rokoval on, ďalšie stretnutia sa odohrali už iba medzi žalobcom a žalovaným, ale bol pri nich niekedy prítomný aj svedok. Vedel, že v danej veci žalobcu sa uskutočnili konzultácie ohľadne jeho právnej veci s tým, že najsamprv sa mal uskutočniť rozbor tejto právnej veci a až následne sa mal advokát rozhodnúť, ako bude ďalej postupovať. Na tejto veci bol pracovne osobne zainteresovaný, pričom na tejto veci pracoval 7 hodín a to 3 hodiny trvalo štúdium veci a 4 hodiny spracovanie písomného rozboru. Mal za to, že žalobcovi ako klientovi mala byť vyúčtovaná vyššia odmena, avšak žalovaný nad tým mávol rukou s tým, že so žalobcom sa dohodol iba na úhrade 200,- Eur s DPH. Žalovaný mal so žalobcom minimálne dve stretnutia v trvaní každého z nich viac ako hodinu a pol. Žalobca bol od počiatku oboznámený nielen s hodinovou sadzbou, ale aj s tým, že keďže sa jednalo o náročný prípad, že advokát najprv vec naštuduje, spraví odborný rozbor a až následne sa rozhodne, či dovolanie bude alebo nebude podané. Podanie dovolania žalobcovi nebolo sľúbené. Žalovaný sa musel rozhodnúť po štúdiu veci, či k takémuto postupu pristúpi alebo nie, nemôže tak urobiť len na základe rozprávania klienta a na základe neodborného presvedčenia klienta, že dovolanie je nevyhnutné, pričom žalovaný zvažoval pri rozhodovaní sa o možnosti podania dovolania nielen právne aspekty, ale zvažoval aj ľudský aspekt, keďže žalobca hojne počastoval vecou dotknuté súdy invektívami. Spolupráca medzi sporovými stranami bola ukončená z dôvodu narušenia dôvery, keďže po zaslaní žalobcovi odborného vyjadrenia žalovaného, žalobca tento rozbor v celom jeho rozsahu rozporoval a vyvrátil, takže je prirodzené, že žalovaný nemohol ďalej pokračovať, keďže žalobca nesúhlasil s ničím, čo mu žalovaný navrhoval a žalovaný nemohol súhlasiť s nezmyselným dovolaním. Nepamätá si presný dátum, kedy sa uskutočnilo prvé rokovanie so žalobcom, na ktorom bol účastný. Pamätá si len ten prípad. Je pravdou, že žalobcu upozornil na to, že vzhľadom na to, že sa jedná o komplikovanú právnu vec, tak predtým ako by sa bol ňou advokát začal zaoberať, je potrebné zaplatiť zálohu a to za prevzatie veci a štúdium veci, ako aj za jej právny rozbor. Nie je pravdou, že by si svedok zisťoval informácie o žalobcovi na Mestskom úrade. Svedok spracoval koncept právneho rozboru veci, ktorý následne zaslal žalovanému, ktorý mal pri jeho koncipovaní posledné slovo. Celkovo žalovaný, resp. jeho advokátska kancelária sa prípadu žalobcu venovali cca 10 hodín, z toho 3 hodiny konzultácie, 3 hodiny štúdium veci a 4 hodiny spísanie rozboru. Svedok má za to, že na vec žalobcu bolo vynaloženého viac času.

14. Okresný súd vykonal dokazovanie ústnymi a písomnými vyjadreniami sporových strán a nimi predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

15. Z faktúry č. 2017007, predloženej k žalobe žalobcom vyplýva, že ju 09.01.2017 vystavil ako dodávateľ advokát JUDr. Matúš Hrib, pre odberateľa, ktorým bol označený ako „Ing. arch. Jozef Novák, nar.

14.02.1944“ s tým, že dodávateľ faktúry vyfaktúroval odberateľovi cit. „... konzultácie a prevzatie vecí vedenej pred Okresným súdom Stará Ľubovňa pod č.k. 1D/308/2000-504...“ a to za sumu 200,- Eur a 40,- Eur DPH, t.j. faktúra bola vystavená celkovo na sumu 240,- Eur.

16. Z potvrdenia o úhrade faktúry č. 2017007 vyplýva, že 09.01.2017 o 16:48 hod. bola táto uhradená v sume 200,- Eur.

17. Listom z 31.10.2017 adresovaným žalovanému, žalobca oznámil žalovanému, že 06.07.2017 prevzal poštovú zásielku, v ktorej mu žalovaný zaslal tzv. odovzdávací protokol z 29.06.2017 s tým, že v prvom rade v tomto liste žalobca vyjadril svoju výhradu, že v úvode odovzdávacieho protokolu je uvedené „v jeho mene narodená“ a nie „narodený“ s tým, že podotýka, že žalovaný by mal viesť pohlavie svojho klienta teda pohlavie žalobcu. V liste žalobca taktiež konštatuje, že vo vrátenej dokumentácii, ktorú poskytol advokátskej kancelárii žalovaného, mu nebola táto celá vrátená. Takisto vytkol, že už dňa 18.01.2017 urobil výhradu ohľadne znenia svojho krstného mena vo faktúre č. 2017007 s tým, že táto oprava nebola žalovaným učená. Tiež podotkol, že žalovaný nedodržiaval plnomocenstvo udelené mu žalobcom na zastupovanie, tak ako sa patrí napriek tomu, že žalobca žalovanému uhradil 200,- Eur ešte 09.01.2017. Žalobca v liste taktiež podotkol, že aj napriek čiastočnej oprave faktúry, je táto stále nepresná, pokiaľ ide o dátumy jej vystavenia a dátum splatnosti v nej uvedenej sumy, pretože uviedol, že 09.01.2017 takáto faktúra na jeho správne krstné meno nebola vystavená a preto navrhuje zmeniť dátumy v tejto faktúre na 29.06.2017, pokiaľ ide o vystavenie, prípadne aj splatnosť tým, že advokátska kancelária žalovaného tieto dátumy môže nahradiť podľa skutočnosti. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný mu nepreukázal, že by v zmysle udelenia mu plnomocenstva žalobcom vykonal niektoré potrebné procesné úkony vo vzťahu k dovolaciemu konaniu na Okresnom súde Stará Ľubovňa a žiadal, aby žalovaný preukázal vykonania týchto dôkazov, konkrétne žiadal o predloženie časovej špecifikácie vykonaných prác advokátskou kanceláriou žalovaného. Vzhľadom na to, že 04.05.2017 došlo k vypovedaniu plnomocenstva, žalobca žiadal, aby mu žalovaný upresnil, v čom konkrétne došlo k cit.: „narušeniu nevyhnutnej dôvery“ medzi ním a žalovaným. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody žalobca vyzval žalovaného na vrátenie mu sumy 200,- Eur s tým, že v opačnom prípade sa tejto sumy bude domáhať súdnou cestou.

18. V liste z 18.12.2018 adresovanom žalovanému, žalobca v podstate zopakoval svoje výhrady voči žalovanému s tým, že do tej doby (rozumej do doby písania listu) mu nebola vrátená ani suma 200,- Eur a ani mu neboli zaslané tie informácie alebo podklady, o ktoré žalovaného žiadal s tým, že o zjednanie nápravy žalobca žiadal žalovaného do konca roku 2018, v opačnom prípade si bude svoje nároky uplatňovať súdnou cestou.

19. Zo záznamu o rokovaní s klientom zo 04.01.2017, vyplýva, že tento bol spísaný za prítomnosti žalobcu v Advokátskej kancelárii žalovaného s tým, že ako predmet právnej služby je uvedené dedičské konanie Okresný súd Stará Ľubovňa 1D 308/2000-504. V zázname je ďalej uvedený obsah rokovaní, kde sú uvedené informácie, ktoré k veci poskytol žalobca žalovanému, v kolónke „záver“ je uvedené, že cit.: „Klient chce podať dovolanie proti uzneseniu, poučený o možnosti podať asi ústavnú sťažnosť, spracovať rozbor procesnej situácie vzhľadom na uznesenie z 08.12.2016, na tomto základe sa prevezme právne zastupovanie, L: do 10 dní.“ V kolónke „odmena za právne služby“ je uvedené, že bola určená dohodou strán, teda dohodou s klientom a to za cenu 50,- Eur za hodinu + DPH a so zaokrúhlením na 200,- Eur + DPH. Zo záznamu je zrejmé, že bol spísaný 04.01.2017 a dokončený „09.01.2016“.

20. Z faktúry č. 2017007 predloženej v konaní žalovaným, vyplýva, že bola vystavená 09.01.2017 žalovaným pre odberateľa žalobcu, ktorý bol označený ako „Ing. arch. Milan Novák, nar. 14.02.1944“, pričom v ostatnom je faktúra identická s tou, ktorú predložil aj žalobca.

21. V odovzdávacom protokole z 29.06.2017 je uvedený zoznam dokladov, ktoré pri ukončení zastupovania žalovaný vrátil späť žalobcovi a to ohľadne zastupovania v dovolacom konaní vedenom Okresným súdom Stará Ľubovňa (ďalej len „okresný súd Stará Ľubovňa“) pod sp. zn. 1D 308/2000, konkrétne sa jednalo o tieto dokumenty: žiadosť z OIÚ Bardejov z 20.05.1963; uznesenie okresného súdu Stará Ľubovňa z 05.11.2009; uznesenie Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) zo 06.09.2016; návrhy na krajský súd z 19.10.2016; uznesenie okresného súdu Stará Ľubovňa z 08.12.2016; rozhodnutie štátneho notárstva v Moste z 18.09.1991; dovolanie zo 16.11.2016; sťažnosť okresnému súdu Stará Ľubovňa z 21.12.2016; uznesenie okresného súdu Bardejov sp. zn. D 872/92,

Dnot 308/93 zo 04.12.1996; odpoveď MF SR z 19.12.1996 a doplniace uznesenie okresného súdu Stará Ľubovňa z 10.08.2015 s poznámkou, že žiadne iné, ako v zozname uvedené doklady zo strany žalobcu žalovanému poskytnuté neboli. Podľa pripojeného podacieho lístka bol odovzdávací protokol podaný na poštovú prepravu 04.07.2017.

22. V liste č. 446/3592/2017 zo 06.09.2018 Slovenská advokátska komora (ďalej len „SAK“) oznámila žalobcovi, že vybavila jeho sťažnosť proti žalovanému, ktorou žalobca poukázal na to, že jeho zastupovanie žalovaným bolo „nulové“ teda žiadne a z toho dôvodu žiadal vrátiť mu žalovaným sumu 200,- Eur, ktorá bola vyfakturovaná žalovaným advokátom a takisto mal v sťažnosti poukázať na to, že po skončení zastupovania mu žalovaný nevrátil všetku spisovú dokumentáciu. V liste je uvedené, že revízná komisia SAK po prešetrení celého sťažnostného spisu dospela k záveru, že sťažnosť žalobcu voči žalovanému je nedôvodná a preto zmysle disciplinárneho poriadku SAK táto komisia odložila prípad z dôvodu, že skutok sa nestal. SAK v liste konkrétne tiež uviedla cit. „Advokát JUDr. Matúš Hrib vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že dňa 04.01.2017 ste sa dostavili do advokátskej kancelárie za účelom prevzatia zastúpenia v dovolacom konaní, keďže ste boli súdom vyzvaný na predloženie dovolania podpísaného advokátom a taktiež na doloženie plnomocenstva pre dovolacie konanie. Nakoľko sa jednalo o zložitú vec (s prihliadnutím na všetky súvislosti a množstvo listín) advokát Vám navrhol, že v rámci právnych služieb je ochotný vec naštudovať a spracovať rozbor, aký postup je vzhľadom na stav veci potrebný a účelný. S navrhovaným postupom na spracovanie právneho rozboru ako prvotného úkonu ste súhlasili. Zároveň Vám bolo advokátom podrobne vysvetlené aj to, akým spôsobom sa bude účtovať odmena advokáta, čo vyplýva aj z písomného poučenia advokáta a zápisov o rokovaní s ním, ktoré ste podpísali. Vypracovaný právny rozbor Vám bol zaslaný poštou dňa 24.01.2017. Z právneho rozboru vyplýva, že pokračovanie v dovolacom konaní by bolo márne, preto Vám bol navrhnutý efektívnejší postup uplatňovania Vašich práv vzhľadom na časové i nákladové hľadisko. Nakoľko ste navrhované riešenie advokáta spochybnili, podľa vyjadrenia advokáta nebolo iné východisko ako spoluprácu ukončiť. Ďalším dôvodom ukončenia spolupráce bolo neuhradenie fakturovanej odmeny v celom rozsahu, pričom ste o tomto následku boli advokátom priamo poučený na úvodnom stretnutí.“ Slovenská advokátska komora teda konštatovala, že advokát sa nedopustil konania, ktorým by porušil svoje povinnosti advokáta s tým, že v prvom rade, v súvislosti so žiadosťou žalobcu o vrátenie mu odmeny zaplatenej advokátovi z dôvodu, že advokát nevykonal žiadne právne služby, SAK konštatovala, že žalobcovi boli vyúčtované náklady za tri úkony právnej pomoci a to za rokovanie medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.01.2017 (2 hodiny), ďalej za opätovné rokovanie dňa 09.01.2017 (1,5 hodiny) a za spracovanie právneho rozboru veci v rozsahu 10,5 hodiny s tým, že SAK podotkla, že žalobca s vypracovaním tohto úvodného právneho rozboru súhlasil a, že teda odmena za tieto úkony bola určená na základe dohody medzi žalovaným advokátom a jeho klientom, t.j. žalobcom v súlade s § 24 ods. 3 zákona o advokácii. Súčasne, pokiaľ ide o ustanovenie advokáta pre dovolacie konanie, SAK odporučila žalobcovi obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, konzultačné pracovisko v Bardejove.

23. V liste z 23.01.2017 označenom ako cit.: „Právny rozbor ohľadne posúdenia možnosti úspechu dovolania v dedičskom konaní proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 4CoD/3/2015 a 4CoD/3/2016-447 zo dňa 06.09.2016“; žalovaný uviedol, že v zmysle rozhodnutia v dedičskej veci po poručiteľovi Jozefovi Novákovi, okresný súd uznesením sp. zn. D 872/92 zo 04.12.1996, ktorým bolo dedičské konanie prerušené, odkázal žalobcu aby podal žalobu o určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva, avšak žalobca takto neučinil s tým, že táto otázka podľa žalovaného bude rozhodnou pre úspech v spore, preto žalovaný uviedol v tomto stanovisku pre žalobcu, že mu nedoporučuje podať dovolanie a aby návrh zobral späť, keďže je vysoko pravdepodobné, že by bolo toto dovolanie neúspešné a dovolací súd by ho odmietol s tým, že mu navrhoval riešenie, ktorým mal šancu byť v tomto spore úspešným, ktorým riešením by bolo podanie samostatnej žaloby ohľadne sporných nehnuteľností nezahnutých do dedičstva. V závere žalovaný konštatuje, že by bolo pre žalobcu nevhodné a neefektívne trvať na podanom dovolaní vzhľadom na jeho vážne nedostatky s tým, že ani následná argumentácia by nemusela obstáť pred dovolacím súdom vzhľadom na uplynutie dovolacej lehoty a podotkol, že žalobca by si ušetril čas aj prostriedky a ak by podal žalobu a svoj nárok ohľadne sporných nehnuteľností z dedičstva riadne uplatnil na súde, preto žalobcovi žalovaný odporučal späťvzatie dovolania a podanie žaloby o určenie, že vec patrí do dedičstva. Podľa pripojeného podacieho lístka bol tento právny rozbor žalovaného podaný na poštovú prepravu 24.01.2017.

24. V liste z 28.04.2017 označenom ako „Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní právnych služieb“ žalovaný informuje žalobcu, že odstupuje od dohody z 09.01.2017, na základe ktorej mu mal poskytovať

právnú pomoc a to vzhľadom na vývoj spolupráce a komunikáciu medzi ním a žalobcom s tým, že toto považuje za stav, kedy bola narušená nevyhnutná dôvera medzi advokátom a klientom, z toho dôvodu ho nemôže riadne zastupovať pri poskytovaní právnych služieb. Súčasne žalovaný uviedol, že dokumentáciu, ktorú žalobca poskytol žalovanému advokátovi, si žalobca môže aj osobne prevziať proti podpisu v mieste sídla žalovaného advokáta alebo po vzájomnej dohode aj iným spôsobom s tým, že žalovaný tiež vyzval žalobcu na doplatenie odmeny za poskytovanie právnych služieb, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou č. 7/2017 a ktorá bola uhradená len čiastočne. Podľa pripojeného podacieho lístka bol list podaný na poštovú prepravu 28.04.2017.

25. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o poskytnutú právnej pomoci „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

26. Podľa § 451 ods. 1 OZ „Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.“

27. Podľa § 451 ods. 2 OZ „Bездôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.“

28. Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ „Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.“

29. Podľa § 121 ods. 3 OZ „Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.“

30. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. zákona o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) „Advokácia pomáha uplatňovať ústavné právo fyzických osôb na obhajobu a chrániť ostatné práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb (ďalej len „klient“) v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, so zákonmi a s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi.“

31. Podľa § 1 ods. 2 zákona o advokácii „Výkon advokácie je zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu (ďalej len „právne služby“).“

32. Podľa § 2 ods. 2 zákona o advokácii „Advokát je pri poskytovaní právnych služieb nezávislý, je viazaný všeobecne záväznými právnymi predpismi a v ich medziach príkazmi klienta.“

33. Podľa § 2 ods. 2 zákona o advokácii „Advokátske povolanie je slobodné povolanie, ktoré možno vykonávať len podľa tohto zákona.“

34. Podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii „Advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.“

35. Podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii „Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.“

36. Podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii „Advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.“

37. Podľa § 18 ods. 5 zákona o advokácii „Odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou.“

38. Podľa § 22 ods. 1 zákona o advokácii „Advokát je oprávnený odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb len zo závažných dôvodov, najmä ak sa narušila nevyhnutná dôvera medzi ním a klientom alebo pokyn klienta je v rozpore s predpismi komory. Advokát tak postupuje vždy, ak zistí dôvody uvedené v ustanovení § 21.“

39. Podľa § 22 ods. 2 zákona o advokácii „Advokát je oprávnený odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ak klient napriek poučeniu advokátom trvá na tom, aby advokát postupoval podľa jeho pokynu.“

40. Podľa § 22 ods. 3 zákona o advokácii „Advokát je oprávnený odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb aj vtedy, ak klient neposkytne primeraný preddavok, primerané doplnenie poskytnutého preddavku na odmenu alebo odmenu, hoci bol o to písomne požiadaný; to neplatí vo veciach poskytovania bezplatnej právnej služby.“

41. Podľa § 22 ods. 4 zákona o advokácii „Odstúpením od zmluvy o poskytovaní právnych služieb podľa odsekov 1 až 3 sa zmluva zrušuje okamihom, keď prejav vôle odstúpiť dôjde klientovi.“

42. Podľa § 24 ods. 1 zákona o advokácii „Advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok.“

43. Podľa § 24 ods. 3 zákona o advokácii „Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.“

44. V prípade daného sporu sa žalobca domáha voči žalovanému advokátovi zaplata mu 200,- Eur s príslušenstvom (úrok z omeškania) a to titulom neposkytnutia právnej pomoci žalobcovi v ním (rozumej žalobcom) požadovanom resp. očakávanom rozsahu, keďže žalobca v podstate tvrdí, že mu žalovaným síce bola poskytnutá právna pomoc, avšak taká o ktorú nemal záujem, t.j. žalobca vlastne tvrdí, že mu žalovaným bola poskytnutá ním (rozumej žalobcom) nevyžiadaná právna pomoc, t.j. v istom slova zmysle, že mu bola žalovaným poskytnutá právna pomoc bez právneho titulu, pretože v zmluve o poskytnutí právnej pomoci mal žalobca splnomocniť žalovaného k inej ako jemu poskytnutej právnej pomoci.

45. Vzhľadom na uvedené je tak podľa okresného súdu v prvom rade zrejmé, že medzi žalobcom a žalovaným existoval na základe zmluvy (dohody) o poskytovaní právnych služieb (splnomocnenie) záväzkovo-právny vzťah a to právny vzťah spotrebiteľského charakteru, keďže žalobca pri jej uzatváraní vystupoval ako fyzická osoba (nepodnikateľ) požadujúca resp. objednávajúca si právne služby nie titulom výkonu zamestnania, povolania či podnikania (podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii je klient „... spotrebiteľom právnej služby...“) a žalovaný na strane druhej vystupoval ako podnikateľ (slobodné povolanie je špecifickou oblasťou podnikania, pretože na jeho výkon sa vyžaduje splnenie požiadaviek na vzdelanie, potrebnú prax, zloženie odborných skúšok, pri niektorých povolaniach aj členstvo v komore a poistenie zodpovednosti za škodu) vzhľadom na predmet svojej činnosti.

46. V predmetnom spore bola teda medzi stranami nespornou skutočnosť, že žalobca žalovaného splnomocnil k poskytnutiu mu právnych služieb, ako aj to, že za ich poskytnutie žalobca zaplatil

žalovanému 200,- Eur, avšak spornou bola skutočnosť, či žalobcovi boli alebo neboli žalovaným poskytnuté tieto právne služby tak, resp. v takom rozsahu ako ich žalobca požadoval, resp. v akom ich žalobca očakával a teda či sumu 200,- Eur žalobca zaplatil žalovanému dôvodne alebo bez právneho titulu a teda, že na strane žalovaného by v tomto prípade došlo k bezdôvodnému obohateniu.

47. Okresný súd bol s ohľadom na uvedené povinný, vysporiadať sa najskôr s otázkou či v danom prípade, žalovaný prijal plnenie od žalobcu bez právneho titulu a teda či na jeho strane došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, ktoré plnenie by v zmysle námietky žalovaného malo byť premlčaným kvôli uplynutiu subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia a až po zodpovedaní tejto otázky sa okresný súd mohol venovať existencii a obsahu záväzkovo-právneho vzťahu sporových strán. V tejto súvislosti okresný súd konštatuje, tak ako už bol aj vyššie uviedol, že medzi sporovými stranami nesporne existoval záväzkovo-právny vzťah na základe uzavretej zmluvy o poskytnutí právnych služieb zhmotnenej v udelenom splnomocnení z 09.01.2017, ktorý zmocňoval resp. oprávňoval žalovaného legitímne prijať od žalobcu peňažné plnenie za poskytnutie mu právnych služieb, takže v danom prípade nemohlo podľa okresného súdu dôjsť k plneniu bez právneho titulu a teda nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného a teda ani k premlčaniu jeho povinnosti toto neexistujúce obohatenie vydať.

48. Nad rámec okresný súd len teoreticky podotýka, že ak by bol žalobca tej mienky, že napriek existujúcemu splnomocneniu z 09.01.2017 predsa len na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu z dôvodu, že žalovaný mu neposkytol ním vyžiadanú právnu službu (keďže ako žalobca tvrdí on splnomocnil žalovaného na podanie dovolania a zatiaľ mu žalovaný poskytol odborné právne posúdenie veci, ktoré žalobca nežiadal) a teda že mu zaplatil bez právneho dôvodu, tak v tomto prípade by nemohlo dôjsť k premlčaniu povinnosti žalovaného toto prípadné bezdôvodné obohatenie vydať, pretože, ako to vyplýva, z cit. § 107 ods. 1 a 2 OZ, plynutie dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia sa odvíja od momentu, kedy sa oprávnený z bezdôvodného obohatenia (t.j. ten na úkor ktorého sa iný bezdôvodne obohatil) dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Pričom v danom prípade sa žalobca mohol dozvedieť, že mu neboli poskytnuté ním požadované právne služby najskôr až okamihom, kedy mu bolo doručené oznámenie žalovaného o jeho odstúpení od zmluvy o poskytnutí právnych služieb z 28.04.2017, ktoré oznámenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalobcu až v 05/2017 a teda až týmto okamihom sa žalobca mohol eventuálne dozvedieť, že zaplatil za niečo čo mu nebolo poskytnuté, pričom dvojročná lehota by v tomto prípade uplynula až v mesiaci 05/2019, avšak žaloba bola podaná ešte pred uplynutím tejto lehoty a to v mesiaci 03/2019.

49. Okresný súd je však toho názoru, ako už aj uviedol, že na strane žalovaného nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, t.j. že žalobca nezaplatil žalovanému 200,- Eur bez existencie právneho titulu, pretože to bol práve žalobca, ktorý sám vyhľadal žalovaného za účelom poskytnutia mu právnej pomoci a za ktorým účelom žalobca žalovaného sám 09.01.2017 aj splnomocnil na poskytnutie právnych služieb a žalovaný toto splnomocnenie prijal (t.j. dvojstranný právny úkon), pričom aj v zmysle v ten istý deň, t.j. 09.01.2017 vystavenej faktúry č. 2017007 žalovaný, v súlade s cit. § 24 ods. 1 zákona o advokácii legitímne vyúčtoval žalobcovi preddavok za právne služby v sume 200,- Eur s DPH a to konkrétne za cit. „... konzultácie a prevzatie veci vedenej pred Okresným súdom Stará Ľubovňa, č.k. 1 D/308/2000-504.“ Inými slovami už aj z tejto faktúry, ktorá je taktiež dôkazom o tom, že medzi sporovými stranami bol uzavretý záväzkovo-právny vzťah a to na základe ich obojstranného súhlasu (takže tu bol právny titul na základe ktorého boli právne služby poskytnuté a teda nemohlo nastať bezdôvodné obohatenie, pozn.), je zrejmé, že tento preddavok bol žalobcovi žalovaným vyfaktúrovaný nie len vyslovene resp. explicitne výhradne len za právnu službu spočívajúcu v podaní dovolania, ale za opakujem cit. „... konzultácie a prevzatie veci vedenej pred Okresným súdom Stará Ľubovňa, č.k. 1 D/308/2000-504.“, pričom je len ťažko uveriť, žeby si žalobca, ktorý si pedantne všimol taký nedostatok označenej faktúry ako je nesprávne uvedenie jeho krstného mena alebo ktorý si na inom mieste všimol správnosť písania malých či veľkých písmen alebo správne písanie označení ženského či mužského rodu, žeby si teda tento žalobca nebol všimol dôvod vyfaktúrovania mu sumy 200,- Eur s DPH. Z uvedeného je teda zrejmé, že suma 200,- Eur, ktorej vrátenia sa žalobca voči žalovanému domáha, bola žalobcom zaplatená žalovanému advokátovi jednako za obecné prevzatie jeho právnej veci týkajúcej sa dedičského konania po právnom predchodcovi žalobcu a jednako za konzultácie k tejto veci, ktoré právny služby, teda konzultácie a prevzatie veci žalobca v tomto spore nepoprel ani nespochybnil, ba dokonca sám žalobca prisvedčil, že tieto právne služby mu žalovaným poskytnuté aj reálne boli a to konkrétne

úvodná konzultácia s koncipientom žalovaného 05.01.2017, ako aj rokovanie so samotným žalovaným 09.01.2017, ako aj prevzatie spornej veci (prípadu) žalobcu žalovaným navonok demonštrované aj v prevzatí podkladov k spornej dedičskej veci žalovaným od žalobcu a napokon aj predloženie žalobcovi odborného právneho rozboru k tejto spornej dedičskej veci žalobcu, takže v konečnom dôsledku právne služby, za ktoré bola v zmysle samotným žalobcom predložená faktúra vystavená, žalobcovi zo strany žalovaného reálne aj boli poskytnuté, takže aj v tomto smere možno mať požiadavku žalobcu na jej vrátenie, pre údajné neposkytnutie mu právnej služby za ktorú mala byť táto suma uhradená, za nedôvodnú, pretože vyfaktúrované služby žalobcovi fakticky poskytnuté boli a teda v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania opaku.

50. Okrem toho v okolnostiach veci okresný súd podotýka, že prevzatie veci (prípadu) klienta (v danom prípade žalobcu) advokátom, je taktiež plateným úkonom právnej služby, resp. právnej pomoci, pretože je len logické, že každý advokát (teda v danom prípade aj žalovaný), ktorý má povinnosť, ako osoba právne vzdelaná a znalá, postupovať pri hájení záujmov klienta s odbornou starostlivosťou sa musí najsamprv s prípadom klienta oboznámiť a nie hneď konať spoliehajúc sa iba výhradne na požiadavky a pokyny klienta, pretože advokát, ako už bolo uvedené, je práve tou osobou právne znalou a teda v prvom rade by advokát, bez ohľadu na pokyny klienta, mal posúdiť či prípad klienta má alebo nemá šancu na úspech resp. aké najúčinnějšíe právne prostriedky je potrebné na ochranu záujmov klienta zvoliť a s týmito zisteniami klienta následne oboznámiť, upozorniac ho (rozumej klienta) na všetky riziká napokon klientom zvolenej možnosti riešenia, pričom v prípade, že napriek upozorneniu advokátom si klient zvolí advokátom neodporúčanú možnosť riešenia jeho veci (prípadu) má advokát v zmysle cit. § 22 ods. 2 zákona o advokácii legítimne právo odstúpiť od zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Inými slovami, v zmysle cit. § 2 ods. 2 a § 18 ods. 1 zákona o advokácii, je síce advokát viazaný aj pokynmi resp. príkazmi klienta, avšak len do tej miery dokiaľ tieto pokyny nie sú v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých „znalcom“ by mal byť práve advokát a kvôli znalosti ktorej ho vlastne klient vyhľadá.

51. Tak aj v tomto konkrétnom prípade, po tom ako žalovaný prevzal prípad žalobcu, za prevzatie ktorého, ako aj za konzultáciu o ktorom, ako už bolo uvedené, žalobca súc s tým uzrozumený prevzatím faktúry v ktorej bolo toto špecifikované, zaplatil žalovanému 200,- Eur, sa žalovaný advokát so zámerom chrániť finančné, vecné ako aj časové záujmy žalobcu (klienta), s vecou žalobcu najsamprv logicky oboznámil a až následne predložil žalobcovi možné riešenia a to v podobe odborného právneho rozboru veci z 23.01.2017 a upozornil žalobcu na riziká jeho prania podať dovolanie s naznačením mu možnosti uplatnenia iného vhodného prostriedku zjednania nápravy a to na podanie určovacej žaloby, že vec patrí do dedičstva. Okresný súd práve takýto postup žalovaného (advokáta) považuje za zodpovedný a plne v súlade s požiadavkou odborne starostlivého postupu predpokladaného zákonom o advokácii. A contrario (dôkaz opaku), podľa okresného súdu by bolo zo strany žalovaného advokáta nezodpovedným a neodborným riadiť sa iba pokynmi žalobcu (klienta) bez ohľadu na ich možné právne dôsledky, ktorých si klient, ako osoba právne nezorientovaná, nie je resp. nemusí byť vedomý.

52. V danom prípade je však žalobca toho názoru, že keďže zákon vyžaduje pre podanie dovolania kvalifikované právne zastúpenie advokátom, že žalovaný advokát mu musel vyhovieť a podať dovolanie a keďže tak žalovaný neučinil, tak podľa žalobcu konal v rozpore s jeho pokynmi a teda mu žalovaný neposkytol očakávanú právnu službu, za ktorú žalobca zaplatil. Na tomto mieste je však nutné upozorniť, že dovolanie nie je an blok prípustné proti každému rozhodnutiu a taktiež nie z akýchkoľvek dôvodov a keďže dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je prípustné zväčša z dôvodov posúdenia náročných právnych otázok o ktorých už rozhoduje súd najvyššej inštancie (Najvyšší súd SR) zákon vyžaduje, aby aj dovolacia argumentácia ohľadom týchto otázok bola kvalifikovaná a problematiky znalá a z tohto dôvodu zákonná dikcia vyžaduje v tomto type konania (dovolacie konanie), aby bol účastník konania kvalifikovane právne zastúpený advokátom. Inými slovami, zákonná požiadavka zastúpenia advokátom v dovolacom konaní nie je samoučelnou, ale predikuje potrebu naozaj kvalifikovaných právnych vedomostí a to hlavne v záujme ochrany práv účastníka konania, aby sa nadbytočne neobracal na dovolací súd s bezúspešnou právnou otázkou, na bezúspešnosť ktorú ho má upozorniť práve advokát. Takže v tomto smere okresný súd nedáva za pravdu žalobcovi, že žalovaný mal automaticky vyhovieť bez ďalšieho predstave žalobcu a podať dovolanie, pretože žalovaný je subjektom ktorého zákonnou povinnosťou bolo v naznačenom smere chrániť záujmy klienta (žalobcu) a žalovaný tak aj konal, pričom žalobca žalovanému zaplatil len za žalovaným riadne mu poskytnuté a zreteľne vyfaktúrované služby právnej pomoci, pretože ak by tomu tak nebolo, tak možno mať za to, že k bezdôvodnému obohateniu by došlo na strane žalobcu, keďže by mu bola poskytnutá právna služba

(konzultácia, poradenstvo) bez náhrady. V súvislosti s námietkou žalobcu, že v protokole o konzultácii s klientom 05.01.2017 (podľa žalobcu nie 04.01.2017), ktorý v tento deň podpísal nebol uzrozmenný s tým, že žalovaný najskôr podá vo veci právny rozbor, keďže tento záznam mal byť do tohto protokolu dopísaný žalovaným dodatočne až 09.01.2017 bez vedomia žalobcu, je nutné podotknúť, že pri zachovaní všetkej objektívnej obozretnosti je len ťažko objektívne uveriť, žeby žalobca mohol byť v presvedčení, že žalovaný bude bez akéhokoľvek overovania a študovania si prípadu iba bezhlavo a „slepo“ plniť pokyny žalobcu a teda, že si vec pred tým, ako k nej zaujme stanovisko nenaštuje, ktorá činnosť, teda štúdium podkladov a právne poradenstvo je podľa cit. § 1 ods. 2 zákona o advokácii, taktiež plateným výkonom advokácie (obdobne tak aj žalobca by ako architekt zrejme nebol uzrozmenný a súhlasný s tým, že potom ako by ho oslovil klient o naprojektovanie stavby a v ktorom dôsledku by si žalobca naštuoval podklady a vypracoval projekt, ktorý by ale následne klient odmietol, žeby si nenárokoval platbu za stratu času, ktorý by strávil vypracovaním projektu, pozn.)

53. Okresný súd má na tomto mieste ešte za potrebné podotknúť, že vzťah advokáta a klienta, ktorý sa pokiaľ ide o právne poradenstvo na advokáta výhrade spolieha, že bude s odbornou starostlivosťou hájiť jeho záujmy, si nepochybne vyžaduje vzťah obojstrannej dôvery a to, že klient oznámi a sprístupní advokátovi všetky potrebné informácie na hájenie jeho záujmov a že advokát na druhej strane bude tieto záujmy klienta naozaj hájiť s odbornou starostlivosťou, pričom narušenie tohto nevyhnutného vzťahu dôvery je aj v zmysle cit. § 22 ods. 1 zákona o advokácii legitímnym dôvodom pre advokáta na odstúpenie od s klientom uzavretej zmluvy o poskytnutí právnych služieb, tak ako sa tomu stalo aj v tomto prípade. Žalobca síce tvrdí, že nemá vedomosť čím sa narušil vzťah dôvery medzi ním a žalovaným a že teda odstúpenie žalovaného od zmluvy o poskytnutí právnych služieb bolo bezdôvodné, avšak žalobca súčasne uvádza, že žalovaným poskytnuté odborné stanovisko z 23.01.2017 je zbytočné a neodborné, z čoho možno objektívne vyvodíť, že žalobca spochybňuje právne znalosti žalovaného a neverí jeho úsudku, na základe čoho by pre kohokoľvek na veci nezainteresovaného bolo zrejme, že žalovaný nepožíva dôveru žalobcu v jeho odbornú erudovanosť, práve kvôli ktorej žalobca žalovaného kontaktoval. Preto má aj okresný súd za to, že v danom prípade bola obojstranná dôvera žalobcu a žalovaného otrasená a teda bez potenciálu úspešného a vzájomne prospešného riešenia veci, z ktorého dôvodu následne žalovaný legitímne a objektívne očakávané tento vzťah ukončil odstúpením od zmluvy so žalobcom o poskytnutí právnych služieb.

54. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody má okresný súd za to, že žalobca zaplatil žalovanému 200,- Eur za služby, ktoré mu boli legitímne vyfaktúrované a následne žalovaným aj riadne poskytnuté, preto žalobu v tejto časti nároku o vrátenie 200,- Eur zamietol.

55. Okresný súd žalobu žalobcu zamietol aj pokiaľ ide o ním uplatnený úrok z omeškania, pretože dlžník (v danom prípade žalovaný) sa môže dostať do omeškania len so zaplatením istého (nespochybného) finančného nároku, ak ho nezaplatil riadne a včas. V danom prípade však nárok žalobcu na zaplatenie mu 200,- Eur žalovaným nebol nesporný, práve naopak a preto sa aj viedol tento súdny spor, a teda žalovaný sa ani nemohol dostať do omeškania s jeho zaplatením, pretože do právoplatného skončenia tohto sporu ani nie je zrejým, či tento nárok mal žalovaný žalobcovi zaplatiť alebo nie a teda sa žalovaný objektívne ani nemohol dostať do omeškania so zaplatením niečoho o čom ani nebolo zrejme, či to mal platiť alebo nie.

56. Okrem toho okresný súd v súlade s obecnou známou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky podotýka, že pre náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia sa vyžaduje, aby súd odpovedal na kľúčové resp. nosné dôvody svojho rozhodnutia bez potreby odpovedať v jednotlivostiach a konkrétnostiach na každú sprievodnú a s podstatou sporu nesúvisiacu otázku sporovej strany, preto má okresný súd za to, že svoje rozhodnutie v jeho základnej východiskovej premise riadne a vyčerpávajúco odôvodnil, bez potreby bližšie sa zaoberať námietkami žalobcu napr. vo vzťahu k nepresnosti označenia jeho krstného mena vo faktúre z 09.01.2017 vystavenej žalovaným, ktoré pochybenie v okolnostiach veci pri iných podstatných identifikátoroch v tejto faktúre, ako sú napr. dátum narodenia žalobcu alebo označenie spornej veci žalobcu a pod., možno objektívne považovať len za chybu v písaní. Obdobne tak pokiaľ ide o požiadavku žalobcu, aby mu boli predložené všetky vyjadrenia žalovaného, ktoré v súvislosti s vybavovaním podnetu žalobcu žalovaný zaslal Slovenskej advokátskej komore, ktorá požiadavka nemá podľa okresného súdu žiadny vecný vplyv na meritum tohto sporu a s požiadavkou ktorou by sa žalobca mal obrátiť na Slovenskú advokátsku komoru.

57. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

58. Podľa § 257 CSP „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“

59. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

60. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

61. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP, v zmysle ktorého tak v konaní plne úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.